

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2P/121/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8512206608
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danko Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2012:8512206608.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v rodinnej veci žalobcu S. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. č. XXX proti žalovanej H. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. č. XXX, v konaní o určenie výživného pre manžela takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanej právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou doručенou súdu dňa 17.10.2012 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú prispievať jej na výživu sumou 23 eur mesačne. Žalobu bližšie neodôvodnil.

Súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach. Žalovanej súčasne doručil návrh spolu s výzvou aby sa k nemu v lehote 15 dní písomne vyjadrila, súčasne oboch účastníkov vyzval aby súdu preukázali svoje osobné, majetkové a zárobkové pomery.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe uviedla, že nie je schopná platiť žalobcom požadované výživné. Poukázala na svoju zlú finančnú situáciu, že poberá len rodičovský príspevok vo výške 194,70 eur a rodinné prídavky vo výške 22,54 eur, žalobca, ktorý je otcom mal. L. E. o ktorého sa stará výlučne ona platí výživne len v sume 20 eur.

Pojednávania sa žalovaná nezúčastnila, svoju neúčasť nijakým spôsobom neospravedlnila, preto súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával jej neprítomnosti.

Žalobca na pojednávaní na podanej žalobe trval, uviedol, že dôvodom jej podania je skutočnosť, že nemá z čoho žiť a rodičia ho večne nebudú chovať. So žalovanou nevedie spoločnú domácnosť už skoro rok, on má známosť s inou ženou, rovnako známosť má jeho manželka. O dieťa pochádzajúce z manželstva sa stará žalovaná on na jeho výživu prispieva len sumou 20 eur.

XP/XXX/XXXX

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov a to: sobášnym listom a rodným listom mal. detí na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

Účastníci konania uzatvorili dňa 25.09.2009 manželstvo, ktoré je zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu v Hniezdnom vo zväzku 5, ročník 2009, na strane 136, pod poradovým číslom 18. Z manželstva sa narodilo 1 dieťa, dňa XX.XX.XXXX mal. L., ktorý je v súčasnosti vo výlučnej starostlivosti matky.

Žalobca napriek opakovanej výzve súdu nezdokladoval svoje osobné, majetkové a zárobkové pomery, tvrdiac, že je nezamestnaný, nemá žiaden príjem, býva pri rodičoch, ktorým ničím neprispieva. Na dieťa platí sumu 20 eur.

Žalovaná je na rodičovskom príspevku, býva s druhom s ktorým čaká dieťa.

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len ZoR) manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 71 ods. 2 ZoR vyživovacia povinnosť medzi manželmi predchádza vyživovaciu povinnosť detí voči rodičom.

Podľa § 75 ods. 1 ZoR pri učení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopností, možností a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 75 ods. 2 ZoR výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi, to neplatí ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 77 ods. 1 ZoR právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Účastníci konania ako manželia majú právo na zásadne rovnakú hmotnú a kultúrnu úroveň.

Vzhľadom na zistený skutkový stav a citovanú právnu úpravu súd dospel k záveru, že žalobca nespĺnil dôkaznú povinnosť, ktorej cieľom je unesenie dôkazného bremena na skutočností, ktoré tvrdí. Dôkazným bremenom rozumieme zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonávajú všetky navrhnuté dôkazy a súd

XP/XXX/XXXX

- X -

nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V takom prípade musí rozhodnúť v situácií dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta tomu účastníkovi, na o predovšetkým

podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t.j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

Keďže žalobca ignorovala výzvu súdu nepreukázal, že jeho hmotná a kultúrna životná úroveň je nižšia ako žalovanej, že je v schopnostiach, možnostiach a majetkových pomeroch žalovanej poskytnúť jej výživné v ním požadovanej výške, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Na doplnenie súd dodáva, že príjem žalovanej pozostáva len z rodičovského príspevku a rodinných prídavkov, žalovaná sa stará o dieťa pochádzajúce z manželstva, ktorému žalobca platí výživne len v sume 20 eur, čo nezodpovedá ani výške minimálneho výživného stanoveného zákonom o rodine pre neproleté nezaopatrené dieťa. Už aj vzhľadom na túto skutočnosť bolo by v rozpore s dobrými mravmi ak by súd zaviazal žalovanú prispievať žalobcovi akoukoľvek sumou výživného.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., teda podľa zásady úspechu. Žalovaná ako úspešný účastník má právo na ich náhradu, avšak ako to vyplýva z obsahu spisu žalovanej žiadne trovy nevznikli, preto súd vyslovil, že jej právo na náhradu trov nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2P/121/2012

3. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.